

Útvesztőben

KÖNYVKRITIKA - LXI. évfolyam, 16. szám, 2017. április 21.

Adam Foulds: Eleven útvesztő. Fordította Bényei Tamás. Gondolat Kiadó, Budapest, 2016, 243 oldal, 3400 Ft

A szerelmi fantázia fontos toposz az *Eleven útvesztőben*, akárcsak Robin Hood-mítoszhoz köthető kiszolgáltatottság kérdése, vagyis a kulturális allúziók nem pusztán az elbeszélő öncélú játékai, hanem további jelentésrétegekkel gazdagítják a szöveget. Clare gyerekkori szerelméről, Mary-ről fantáziál, az egyik beteget össze is téveszti vele, a társadalom peremére sodródott emberek kiszolgáltatottsága pedig az elmeógyógyintézet lakóinak egyik legmeghatározóbb élménye. Matthew Allen, a humánus ugyanakkor felelőtlen orvos mindig újabb és újabb vállalkozásokba fog, így betegeit a szadista hajlamú William Stockdale gondjaira bízva, aki rendszeresen bántalmazza őket. Sokkoló képeket villant fel a szöveg: Stockdale csizmájával Mary gyomrába lép, John dögölt nyúlként esik a földre ütéseitől, a férfi gyakorlatilag tárgyként kezeli az intézet lakóit, akik persze hiába próbálnak beszélni sérelmeikről, senki sem hisz nekik.